

ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਮ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਪਤਨੀ

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ। ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1,000 ਰੁਪਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ

ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਮੈਂ 8 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ,

1957, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਅਦਾਲਤ. ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਫੇਲੋ, ਜੇ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੀਖਿਆ।

ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 281

ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ (1923 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 29—ਦ

1926 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਧਾਤੂ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ-

ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ 1923 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ XXXV ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

1958

ਅਗਸਤ, 25

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਧਾਤੂ ਖਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ
1926 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ
ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ 1923 ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ
ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਆਮ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ
1923 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਖਾਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
1952 ਦਾ ਐਕਟ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜੀ ਡੀ ਭੱਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਅਤੇ ਰਾਜ
v ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਨੇ ਮਗਰ; ਸ਼ਿਵ
ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੰਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (3) ਅਤੇ ਇਨ ਰੀ ਲਿੰਗਰੇਡੀ ਵੈਂਕਾ ਤਾਰੇਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
(4) ਵੱਖਰਾ.

ਧਾਰਾ 432 (i), ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ
ਕੋਡ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ. ਜੈਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ
ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਉਸਦੇ ਨੰਬਰ 36-S/A.D.M, ਮਿਤੀ 2 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ,
1957/1 ਮਾਰਚ, 1958, ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ
ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਕੇ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.
ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਮ ਰਤਨ
ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਾਮ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੇ.ਐਨ. ਖੰਨਾ, ਏਜੰਟ, ਅਤੇ ਗੋਮਤੀ ਦਾਸ, ਨਾਗੁਨੀ ਸਲੇਟ ਮਾਈਨ
ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਲੇਟ ਮਾਈਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ
ਕਾਂਗੜਾ ਵੈਲੀ ਸਲੇਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਤੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ
ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

1. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਕੈਲ. 483
2. ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1954 ਪੈਟ. 371 (F.B.)
3. ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 394
4. ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1956 ਆਂਧਰਾ 24

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਤੇ ਹੋਰ ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

1926 ਦੇ ਧਾਤੂ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ 38, 41 ਅਤੇ 91 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਧੀਨ ।

ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ

ਦੇ ਅਧੀਨ 1926 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ

ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧ

1923, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਿੰਗ ਐਕਟ 1952 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ । ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਨੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਐਕਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਲਿਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ

ਐਕਟ 1923 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ "ਏ

ਐਕਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ"

ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ

ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਟਿਓਨ 24, ਜੋ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ । ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਹੈ,

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਫੇਰ ਸੋਧ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

ment, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ, ਸਕੀਮ, ਨਿਯਮ,

ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ. ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਥੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ, ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ,

ਨਿਯਮ, ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਇਸ ਲਈ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ*

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਤੇ ਹੋਰ ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ.

ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ,

ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ

ਆਂਧਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ ਰੀ ਲਿੰਗਰੇਡੀ ਵੈਂਕਟਾ-ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਦੋਸ਼ੀ (1). ਇਹ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ

ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ 1952 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ

ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

1923 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ 1926 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਭਾਰਾ ਰਾਓ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਭੀਮਸੰਕਰਮ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਕੰਸ਼ 'ਲਾਅ ਇਨ ਫੋਰਸ'

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ

ਇਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ।

ਇਹ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

1923 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਸੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ

ਹੋਰ v. ਵਿੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2), ਜੋ

ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ,

ਮਾਰਚ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਦੇ ਵਿੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ,

1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਆਂਧਰਾ 24

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 394

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਤੇ ਹੋਰ ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਿੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 9 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 1948. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀਅਪਰਾਧ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ । ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੱਜ ਹਨਸੰਖੇਪ ਪੈਰੇ 10 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:-

“ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ‘ਲਾਅ ਇਨ ਫੋਰਸ’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਸਮਝਿਆ’ ਗਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ.

* * * *

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ‘ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ’ 20 ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਸਮੇਂ ‘ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਅਪਰਾਧ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ‘ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ’ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ.”

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । 1923 ਦੇ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ 1952 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਤੇ ਹੋਰ ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸਨ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦੇ ਉਸ ਪਿਛਾਖਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਰਅਸਲ ਏ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਈ ਜੀ.ਡੀ.ਭੱਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਦਿਰਸ਼ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ । ਇਹ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਈਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕੇਸ ਸੀ । ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 1923 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਰਿਹਾ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ 1952 ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁੰਜ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਾਗੂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਾਰਡਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕਰਾਂਗਾ:-

"ਭਾਰਤੀ ਧਾਤੂ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਕੈਲ. 483

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਪੈਟ. 371

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸੇਠ ਤੇ ਹੋਰ ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

1926 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ 1923 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ 1923 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਮਾਈਨਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

1952 ਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ।"

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਮਨੀਸ਼ ਨਾਗਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਈਅਦ ਜਾਫਰ ਇਮਾਮ ਅਤੇ

ਕੇ.ਐਨ.ਵਾਂਚੂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1958 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 77 ।

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)—ਸੈਕਸ਼ਨ 30—ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਲੋਂ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਦੀ ਹੱਦ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ।

ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ, ਕਿ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ

ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ. ਸਬੂਤ ਐਕਟ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।